

[Henry Christensen.]

det overhovedet er at lave en rimelig overgangsregel fra det ene system til det andet. Jeg tror, vi var klar over, at der var sådanne store vanskeligheder, da vi behandlede selve de grundlæggende skattereforproblemer. Vi havde i mit parti det synspunkt, at hvis vi skulle lave overgangsregler, først nu ved at gå fra ophævelse af skattefradragetsreglen over til et system uden skattefradragetsregel og senere ved at gå over til samtidigheds-skat, så ville vi stå over for to situationer, hvor vi, næsten hvordan vi end lavede dem, ville komme til at skabe mange vilkårligheder.

Det tror jeg viser sig at være tilfældet for denne første overgangsregel, hvor jeg samtidig medgiver, at det er utvivlsomt vanskeligt at nå til et i alle henseender rimeligt resultat. Jeg tror stadig, det er sådan, at man gør de samlede vanskeligheder større ved at splitte disse overgangsregler op over et par år i stedet for at have dem i én samlet overgangsordning, og jeg tror, at sammenligningen mellem indtægtsudviklingen i det skattefri år i forhold til den betalte skat og det, man derefter gik over til, burde have dannet grundlaget for reguleringen. Men det har finansministeren jo desværre afvist enhver realitetsforhandling om. Han har sagt til os og ikke sagt andet, end at det mener han ikke, og dermed færdig. Og det er efter mit skøn et saglig dårligt grundlag, disse forhandlinger har været ført på. Det havde været rimeligt, at man var nået frem til en mere saglig afklaring, inden folketinget havde vedtaget, efter hvilke tidsterminer de forskellige ting skal ske.

Nu står vi i denne situation, og når jeg skal gøre virkningerne af det, finansministeren her har foreslået op, så vil jeg sige, at jeg føler mig ikke overbevist om, at de borgere, der i december og november måned, vel i december måned især, lyttede til finansministerens råd, var så forfærdelig vel tjent med de råd, finansministeren gav ved denne lejlighed. Jeg tror, at finansministeren, der dengang sagde, at der var ingen grund til at forudbetale skat, det ville der ingen fordel være ved, jeg tror ikke, han dér gav råd, der rigtig kan stå for en efterprøvelse, hvis man sammenholder med det forslag, vi her er stillet over for. Hvorvidt resultatet

så er rimeligt eller ikke rimeligt, er noget andet. Jeg vil bare sige, at jeg tror ikke rigtig det svarer til den vejledning, finansministeren forsøgte at give befolkningen dengang.

En endelig stilling til, om dette nu er en rimelig overgangsregel eller ej, mener jeg ikke vi er i stand til at tage på nuværende tidspunkt; den forudsætter, tror jeg, at vi i et udvalgsarbejde over for en række forskellige indkomstudviklinger må have set på: hvordan virker reglen i disse forhåbentlig typisk udpegede tilfælde? Ellers tror jeg ikke vi bliver i stand til at få det endeligt samlede billede deraf.

Det må også være rimeligt, at vi i udvalget får lejlighed til at stifte lidt nærmere bekendtskab med de andre overvejelser, som jeg ved der har været i finansministeriet, om andre muligheder, således at vi får det saglige grundlag for i folketingsudvalget at vælge. Vi ved, det er hensynet til bl. a. forudbetalingerne, der spiller ind. Jeg er ikke sikker på, om man ikke havde gjort ret i også her måske at se det på lidt længere sigt; jeg tror, der er betydelig forskel i virkningerne for den, der nu i år én gang forudbetalte og derved fik en engangsfordel, og den, der har forudbetalt i en række år og derved fået i betydelig grad, som det jo var meningen, udlignet de voldsomme marginalbeskatninger, der ellers kunne blive tale om.

Der bliver en række problemer i øvrigt tilbage: hvordan er stillingen over for særlig indkomstskat? hvordan er stillingen over for forskudt regnskabsår, hvordan kommer overgangsreglen til at virke dér? Og endelig: når lovforslaget og finansministeren taler om, at dette reguleringsfradrag, som vi altså vel har forstået hvordan beregnes, skal virke ved beregningen af beskatningen for skatteåret 1968-69, så er dette vel faktisk ikke rigtigt. Det bliver vel kun for halvdelen af skatteåret 1968-69; det bliver vel kun sådan, at det drejer sig om den skat, der skal betales i perioden indtil den 31. december 1968, idet jeg går ud fra — det har finansministeren jo klart sagt, at det var i hvert fald en af de ting, der stod absolut fast — at fra den 1. januar 1969 skulle kildeskatten indføres, og så kommer vi vel over i en ny situation, så kommer der nye overgangsregler; derfor får reguleringsfradraget jo kun virkning for et halvt års